

Nens i gent gran

Reflexió

El llenguatge emprat als camps d'esports pot ser igual de perillós que algunes de les conductes que critiquem habitualment. Animeu el vostre equip amb unes expressions que no provoquin, més enllà del que la mateixa competició comporta, el distanciament entre els equips.

Abans d'obrir la boca, compteu fins a cinc.

El dissabte esportiu serveix per alliberar tensions... als pares

JORDI COTRINA

Gaudir del nostre fill durant la seva pràctica esportiva ha de ser el nostre objectiu per sobre de deixar anar les nostres tensions, que acostumem a descarregar als partits dels nostres fills. Cal canviar la mentalitat

SPORT

Editor: Josep M. Casanovas
Director: Joan Vehils
Directors adjunts:
 Joan Maria Batlle i Lluís Mascaró
Subdirectors:
 José Luis Carazo, Albert Masnou
Redacció: Àngels Fàbregues (afabregues@diariosport.com), Ramon Palomar (rpalomar@diariosport.com)
Maquetació: Fabián Cabrera
EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS
Director gerent: Antoni Pujol
Director Producció i Sistemes:
 Kiko Olivier
ADREÇA: Consell de Cent, 425-427
 08009 Barcelona
 Tel.: 93-2279400
 Fax Redacció: 93-2279410
 Fax Administració: 93-2279405
 Fax Publicitat: 93-2279435

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Més informació

ORGANITZA

EMPRESA DE SERVEIS ESPORTIUS I EDUCATIUS.

WEB: www.organitza.net

E-MAIL: gerencia@organitza.net

ATENCIÓ AL CLIENT: 663850880

Joan Carles Folia
 DIRECTOR GERENT D'ORGANITZA, SL
 LICENCIAT EN CAFE, MESTRE I 'COACH' ESPORTIU I EDUCATIU D'ÚTIL

Torno a parlar de la conducta dels pares en l'esport que practiquen els seus fills, però penso que és el quid de la qüestió

Tinc la sort de poder acompanyar un dels meus fills en totes i cadascuna de les activitats de lleure esportiu que realitza de manera voluntària i compartida per tota la família. Tinc la sort de poder gaudir en la seva màxima demostració de felicitat quan corre darrere de la pilota en els partits de futbol que juga amb els nens de la seva edat i de poblacions veïnes a la nostra. Tinc la sort de poder ser al seu costat després de treballar tota la setmana i espero l'arribada d'aquest moment per poder-me sentir un pare cofoi de veure com creix ple de vitalitat i felicitat. Suposo que aquest sentiment és compartit pels milers de pares i mares que els dissabtes i diumenges acompanyen els seus fills per tot el territori del nostre país fent-los costat en la seva pràctica esportiva.

Ara deixeu-me, però, que faci un exercici de transcripció dels comentaris d'un grup de pares en l'última part del partit que diumenge passat van seure molt a prop meu quan jo feia de pare cofoi.

"...Dale" / "Tírate a las piernas" / "Presiona" / "Chuta a romper" / "Ábrete" / "Ahora... a saco" / "Alex, tuyo, no lo dejes" / "Sigue, dale, gira, corre" / "Que no pase" / "Chuta fuerte y rompe la red" / "Gooooooooooooool" / "Otro, otro, otro" / "Venga, a por ellos, que no pasen" / "Aquest es teu, fot-li" / "Venga córtalo, ya son nuestros" / "Fuera, fuera" / "Quítasela a ese" / "No vayas pa tras" / "Dale,

dale" / "Eh árbitro falta, ¿eso no es falta?" / "Molt bé" / "Chuta pa arriba" / "Corre más" / "Saca sin miedo" / "A por ellos" / "Mete el pie" / "No passa res" / "Ràpid, ràpid" / "Gooooooooooooool" / "¿Ho veus?, otro, otro, otro" / "Hem guanyat" / "Campeones, campeones oé, oé, oé..." FINAL DEL PARTIT.

Després d'això us serà més fàcil entendre perquè sempre que vaig a veure els meus fills en les seves activitats intento situar-me, de manera discreta, lluny dels pares 'supporters' que desitgen que arribi el cap de setmana per alliberar tensions, les seves.

¿Voleu tornar a fer un cop d'ull a la transcripció? ¿Voleu intentar explicar-me, si podeu, on trobem un comentari que valgui la pena defensar? Queda clar que en cap moment trobarem cap insult ni paraules grolleres, però no em negareu que l'estil, el tarannà d'aquestes expressions acumulen una càrrega emocional que sura, justet, per sobre d'un cert run run d'agressivitat.

Entenc que no estem passant el millor moment de la nostra vida, entenc que la crisi ens pressiona molt a tots i entenc que en determinades situacions tinguem ganes d'esbravar-nos, però NO ENTENC que el lloc i el moment sigui el partit de futbol del meu fill.

Dues coses per acabar. Està molt bé que quan s'acaba el partit aplaudiu el vostre fill i el seu equip, però encara estaria millor que també aplaudíssiu l'equip que no és el vostre. I la segona és que ara que us heu desfogat, dilluns podeu anar a treballar més tranquils.